

Sygn. akt IV K 138/16

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział IV Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Sławomir Lach

Protokolant: A. Z.

przy udziale Prokuratora – Wandy Ostrowskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 grudnia 2016 r.

sprawy o wyrok łączny wobec

D. M. (M.), syna J. i M. z domu W.,

urodzonego (...) w B.,

skazanego prawomocnym:

I. wyrokiem Sądu Rejonowego w B. (...) z dnia 14 maja 2002 r., sygn. **II K 903/01** za:

- a) przestępstwo z art. 280§1 k.k., popełnione w dniu 25 marca 2001 r., na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;
- b) przestępstwo z art. 275§1 k.k., popełnione w marcu 2001 r., na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

orzeczono karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 27 marca 2001 r. do dnia 14 maja 2002 r. oraz obciążono skazanego kosztami postępowania;

orzeczona kara łączna pozbawiania wolności została w całości wykonana w okresie od dnia 3 stycznia 2003 r. do dnia 15 listopada 2003 r.;

II. wyrokiem Sądu Rejonowego w B. (...) z dnia 20 maja 2013 r., sygn. **VIII K 85/13**, który został zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w K. (...) z dnia 23 sierpnia 2013 r., sygn. akt XXIII Ka 490/13 za:

- a) przestępstwo z art. 229§1 i §3 k.k., popełnione z 27/28 kwietnia 2012 r., na karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;
- b) ciąg przestępstw z art. 178a§1 k.k., popełnionych w dniu 27 kwietnia 2012 r. oraz w dniu 18 września 2012 r. na jedną karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat, na poczet którego zaliczył skazanemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 27 kwietnia 2012 r. do dnia 20 maja 2013 r., który został wykonany z dniem 26 kwietnia 2015 r.
- c) przestępstwo z art. 226§1 k.k., popełnione z 27/28 kwietnia 2012 r., na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;
- d) przestępstwo z art. 190§1 k.k., popełnione z 27/28 kwietnia 2012 r., na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

orzeczone karę łączną 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat z oddaniem pod dozór kuratora oraz obciążono skazanego kosztami sądowymi;

postanowieniem Sądu Rejonowego w B. (...) z dnia 23 lutego 2016 r., sygn. akt VII Ko 5575/15 orzeczona kara łączną pozbawienia wolności została zarządzona do wykonania, z jednoczesnym zaliczeniem na jej poczet okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 27 kwietnia 2012 r. oraz w dniu 28 kwietnia 2012 r.;

orzeczona kara pozbawienia wolności została wprowadzona do wykonania od dnia 19 kwietnia 2019 r. do dnia 12 grudnia 2020 r.;

III. wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 30 września 2015 r., sygn. **IV K 122/15** za:

a) przestępstwo z art. 258 §1 k.k., popełnione w okresie od przełomu października, listopada 2012 r. do sierpnia 2014 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

b) ciąg przestępstw z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnionych w okresie od przełomu października i listopada 2012 r. do maja 2014 r., na jedną karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności oraz 300 (trzysta) stawek dziennych grzywny przy stawce równoważnej kwocie 20 (dwadzieścia) złotych;

c) ciąg przestępstw z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełnionych w nieustalonym okresie czasu do maja 2014 r., na jedną karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny przy stawce równoważnej kwocie 20 (dwadzieścia) złotych;

d) ciąg przestępstw z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnionych w okresie od marca 2013 r. do 20 maja 2014 r., na jedną karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności oraz 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny przy stawce równoważnej kwocie 20 (dwudziestu) złotych;

e) ciąg przestępstw z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnionych w okresie od przełomu kwietnia i maja 2013 r. do początku listopada 2013 r., na jedną karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

f) przestępstwo z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnione na początku miesięcy letnich 2013 r. na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

g) przestępstwo z art. 263 §2 k.k., popełnione w dniu 23 sierpnia 2014 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

orzeczone karę łączną 4 (czterech) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności - na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 23 sierpnia 2014 r. do dnia 30 września 2015 r., oraz karę łączną grzywny w wysokości 540 (pięćset czterdzieści) stawek dziennych przy stawce równoważnej kwocie 20 (dwudziestu) złotych oraz zwolniono od ponoszenia kosztów sądowych;

orzeczona kara łączną pozbawienia wolności została wprowadzona do wykonania od dnia 23 sierpnia 2014 r. do dnia 19 kwietnia 2019 r.

o r z e k a

1. na mocy art. 86§1 k.k. w zw. z art. 91§2 k.k. łączy kary łączne pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w punktach II (sygn. akt **VIII K 85/13**) i III (sygn. akt **IV K 122/15**) części wstępnej wyroku

i wymierza skazanemu D. M. karę łączną 5 (pięciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. na zasadzie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okresy zaliczone na poczet orzeczonych kar oraz okresy dotychczas wykonanych kar:

- w sprawie o sygn. akt VIII K 85/13 w dniu 27 kwietnia 2012 r. oraz w dniu 28 kwietnia 2012 r.;

- w sprawie o sygn. akt IV K 122/15 od dnia 23 sierpnia 2014 r. do dnia 19 grudnia 2016 r.;

3. na zasadzie art. 576§1 k.p.k. pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach, pozostawia do odrębnego wykonania;

4. na zasadzie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym czynów objętych wyrokiem opisanym w punkcie I (sygn. akt **II K 903/01**) części wstępnej wyroku;

5. na mocy art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. C. kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) plus 27,60 zł (dwadzieścia siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) tytułem VAT, łącznie kwotę 147,60 zł (sto czterdzieści siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu;

6. na zasadzie art. 624§1 k.p.k. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt IV K 138/16

UZASADNIENIE

W związku z wpływem wniosku D. M. o wydanie wyroku łącznego, Sąd ustalił, iż został on skazany prawomocnymi wyrokami:

IV. wyrokiem Sądu Rejonowego w B. (...) z dnia 14 maja 2002 r., sygn. II K 903/01 za:

c) przestępstwo z art. 280§1 k.k., popełnione w dniu 25 marca 2001 r., na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

d) przestępstwo z art. 275§1 k.k., popełnione w marcu 2001 r., na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

orzeczono karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 27 marca 2001 r. do dnia 14 maja 2002 r. oraz obciążono skazanego kosztami postępowania;

orzeczona kara łączna pozbawiania wolności została w całości wykonana w okresie od dnia 3 stycznia 2003 r. do dnia 15 listopada 2003 r.;

V. wyrokiem Sądu Rejonowego w B. (...) z dnia 20 maja 2013 r., sygn. VIII K 85/13, który został zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w K. (...) z dnia 23 sierpnia 2013 r., sygn. akt XXIII Ka 490/13 za:

e) przestępstwo z art. 229§1 i §3 k.k., popełnione z 27/28 kwietnia 2012 r., na karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

f) ciąg przestępstw z art. 178a§1 k.k., popełnionych w dniu 27 kwietnia 2012 r. oraz w dniu 18 września 2012 r. na jedną karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat, na poczet którego zaliczył skazanemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 27 kwietnia 2012 r. do dnia 20 maja 2013 r., który został wykonany z dniem 26 kwietnia 2015 r.

g) przestępstwo z art. 226§1 k.k., popełnione z 27/28 kwietnia 2012 r., na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

h) przestępstwo z art. 190§1 k.k., popełnione z 27/28 kwietnia 2012 r., na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

orzeczono karę łączną 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat z oddaniem pod dozór kuratora oraz obciążono skazanego kosztami sądowymi;

postanowieniem Sądu Rejonowego w B. (...) z dnia 23 lutego 2016 r., sygn. akt VII Ko 5575/15 orzeczona kara łączną pozbawienia wolności została zarządzona do wykonania, z jednoczesnym zaliczeniem na jej poczet okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 27 kwietnia 2012 r. oraz w dniu 28 kwietnia 2012 r.;

orzeczona kara pozbawienia wolności została wprowadzona do wykonania od dnia 19 kwietnia 2019 r. do dnia 12 grudnia 2020 r.;

VI. wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 30 września 2015 r., sygn. IV K 122/15 za:

h) przestępstwo z art. 258 §1 k.k., popełnione w okresie od przełomu października, listopada 2012 r. do sierpnia 2014 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

i) ciąg przestępstw z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnionych w okresie od przełomu października i listopada 2012 r. do maja 2014 r., na jedną karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności oraz 300 (trzysta) stawek dziennych grzywny przy stawce równoważnej kwocie 20 (dwadzieścia) złotych;

j) ciąg przestępstw z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełnionych w nieustalonym okresie czasu do maja 2014 r., na jedną karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny przy stawce równoważnej kwocie 20 (dwadzieścia) złotych;

k) ciąg przestępstw z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnionych w okresie od marca 2013 r. do 20 maja 2014 r., na jedną karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności oraz 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny przy stawce równoważnej kwocie 20 (dwudziestu) złotych;

l) ciąg przestępstw z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnionych w okresie od przełomu kwietnia i maja 2013 r. do początku listopada 2013 r., na jedną karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

m) przestępstwo z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnione na początku miesięcy letnich 2013 r. na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

n) przestępstwo z art. 263 §2 k.k., popełnione w dniu 23 sierpnia 2014 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

orzeczono karę łączną 4 (czterech) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności - na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 23 sierpnia 2014 r. do dnia 30 września 2015 r., oraz karę łączną grzywny w wysokości 540 (pięćset czterdzieści) stawek dziennych przy stawce równoważnej kwocie 20 (dwudziestu) złotych oraz zwolniono od ponoszenia kosztów sądowych;

orzeczona kara łączną pozbawienia wolności została wprowadzona do wykonania od dnia 23 sierpnia 2014 r. do dnia 19 kwietnia 2019 r.

(Dowody: karta karna k. 7-9; kartę dłużnika k. 44; odpis wyroku Sądu Rejonowego w B. (...) o sygn. akt II K 903/01 k. 18-19; odpis wyroku Sądu Rejonowego w B. (...) o sygn. akt VIII K 85/13 k. 21-23; odpis wyroku Sądu Okręgowego w G. o sygn. akt IV K 122/15 k. 25-39; dokumentacja zawarta w aktach o sygn.: II K 903/01, VIII K 85/13, IV K 122/15)

Skazany D. M. odbywanie aktualnie wykonywanych kar pozbawienia wolności rozpoczął w dniu 23 sierpnia 2014 r. Zachowanie skazanego D. M. nie jest wolne od zastrzeżeń, był trzykrotnie ukarany w związku ze stwierdzeniem w jego organizmie obecności środków odurzających. J. w ostatnim czasie głównie był nagrodzany (dwunastokrotnie). Nadto, dokszałca się (jest słuchaczem liceum dla dorosłych, zamierza przystąpić do egzaminu maturalnego), uczestniczył w programie resocjalizacyjnym przeciwdziałania uzależnieniom oraz używaniu narkotyków. Karę odbywa w systemie programowego oddziaływania, funkcjonuje bezkonfliktowo, przejawiając właściwy stosunek do przełożonych. Prezentuje krytyczny stosunek do popełnionych przestępstw i dotychczasowego stylu życia.

(Dowód: opinię o skazanym wraz z informacjami o pobytach i orzeczeniach k. 11-12; wyjaśnienia skazanego k. 48)

Sąd zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności wskazać należy, że zgodnie art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 20 marca 2015 r. poz. 396) przepisów znowelizowanego art. 85 §1 k.k. nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba, że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Wskazać należy, iż ustawa z dnia 20 lutego 2015 r. weszła w życie z dniem 1 lipca 2015 r., a wobec skazanego D. M. ostatni z wyroków - Sądu Okręgowego w G. z dnia 30 września 2015 r., sygn. IV K 122/15 - uprawomocnił się w dniu 3 listopada 2015 r., a zatem po dniu wejścia w życie w/w ustawy. W związku z powyższym, zastosowanie znajdzie treść przepisów art. 85 k.k. po nowelizacji, chyba, że ustawa obowiązująca poprzednio jest względniejsza dla skazanego (reguła wyrażona w art. 4§1 k.k.). Na gruncie powszechnie przyjętej wykładni uznaje się bowiem, że orzekaniem w rozumieniu art. 4§1 k.k. jest także orzekanie o karze łącznej, czy to w wyroku skazującym, czy w wyroku łącznym (Nowelizacja prawa Karnego 2015. Komentarz pod red. Włodzimierza Wróbel, Kraków 2015, s. 911 i 914).

Dokonując oceny obu ustaw - w kontekście sytuacji skazanego D. M. - zdaniem Sądu zastosować należało nowe przepisy, albowiem ustawa obowiązująca poprzednio nie jest dla niego względniejsza.

Wynika to stąd, iż stosując przepisy obowiązujące przed nowelizacją, brak byłoby podstaw do wydania wyroku łącznego, bowiem pomiędzy przestępstwami przypisanymi poszczególnymi wyrokami skazującymi nie istnieje realny zbieg w rozumieniu art. 85 k.k. (w brzmieniu sprzed dnia 1 lipca 2015 r.). Przepis ten bowiem stanowi, iż warunki do wydania wyroku łącznego zachodzą wówczas, gdy różnymi prawomocnymi wyrokami danej osobie wymierzono kary tego samego rodzaju lub inne podlegające połączeniu, za dwa lub więcej przestępstw popełnionych zanim zapadł pierwszy wyrok, choćby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw. Zawarty w art. 85 kk zwrot: „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa (uchwała SN z dnia 25 lutego 2005 r., sygn. akt I KZP 36/04, OSNKW 2005/2/13). Oceny zbiegu realnego dokonywać należy z perspektywy postępowania sprawcy - czy kolejnych przestępstw dopuszcza się po wydaniu wobec niego wyroku (kolejnych wyroków), czy przed nim (nimi). Tylko te ostatnie tworzą zbieg realny, pozwalający na orzeczenie kary łącznej. Ten właśnie pierwszy wyrok powinien zatem być punktem odniesienia przy dokonywaniu oceny, które z przestępstw objętych kolejnymi wyrokami pozostają w zbiegu uzasadniającym połączenie węzłem wyroku łącznego.

Zgodnie natomiast z późniejszym brzmieniem art. 85§1 k.k. (obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r.) warunki do wydania wyroku łącznego zachodzą wówczas, gdy różnymi prawomocnymi wyrokami danej osobie wymierzono kary tego samego rodzaju lub inne podlegające połączeniu, za dwa lub więcej przestępstw. Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa (art. 85§2 k.k.). Niemniej jednak, jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu (art. 85§3 k.k.). Po przeanalizowaniu dat popełnienia czynów przez skazanego, Sąd uznał, iż w jego przypadku sytuacja opisana w §3 cytowanego przepisu nie zachodzi.

Po myśli „nowych przepisów” węzłem kary łącznej należałoby zatem objąć jedynie te skazania, które podlegają wykonaniu w części lub w całości. Wymogi te spełnia: kara 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona w sprawie o sygn. akt VIII K 85/13 oraz kara 4 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona w sprawie o sygn. akt IV K 122/15. Pierwsza z kar pozbawienia wolności orzeczona w sprawie o sygn. akt II K 903/01, została bowiem wykonana w całości w okresie od dnia 3 stycznia 2003 r. do dnia 15 listopada 2003 r., stąd nie podlega łączeniu.

Skoro zatem wyrokowanie w oparciu o przepisy wprowadzone nowelą prawa karnego, obowiązującą od dnia 1 lipca 2015 r., w sposób oczywisty prowadzi do rezultatów korzystniejszych dla skazanego, aniżeli wyrokowanie w oparciu o poprzednio obowiązujące, to zgodnie z art. 4§1 k.k. zastosować należało aktualne brzmienie przepisów dotyczących orzekania o karze łącznej.

Kierując się dyrektywami określonymi w art. 86§1 i §4 k.k. w omawianym powyżej zbiegu przestępstw Sąd mógł wymierzyć skazanemu D. M. karę łączną w granicach od najwyższej z kar (jednostkowych lub łącznych) podlegających łączeniu, tj. od 4 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, do ich sumy tj. kary 6 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Uwzględniając ustawowe granice i przesłanki wymiaru kary łącznej Sąd wymierzył D. M. karę łączną 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Wskazać należy, iż orzekając karę łączną na nowych zasadach, zgodnie z art. 85a k.k., Sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Cytowany przepis nie zawiera enumeratywnego katalogu przesłanek decydujących o wymiarze kary łącznej, a z kolei użycie zwrotu „przede wszystkim” pozwala stosować dotychczasowy pogląd doktryny i judykatury, a zatem o zastosowaniu zasady absorpcji, asperacji bądź kumulacji decyduje określenie bliskości popełnienia poszczególnych czynów oraz związku przedmiotowo-podmiotowego łączącego analizowane czyny (tak też Sąd Apelacyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 12 kwietnia 2016 r., sygn. akt II AKa 25/16 oraz Komentarz do Kodeksu Karnego pod redakcją naukową Marka Mozgawy wyd. Wolters Kluwer Warszawa 2015 str. 257 i nast.).

Określając bliskość związku przedmiotowo-podmiotowego łączącego analizowane czyny oraz dzielący je odstęp czasowy Sąd doszedł do przekonania, że czyny tworzące zbieg przestępstw charakteryzuje umiarkowany dystans czasowy (VIII K 85/13 - czyny popełnione w kwietniu i wrześniu 2012 r.; IV K 122/15 - czyny popełnione w okresie od października 2012 r. do sierpnia 2014 r.). Nadto, nie sposób przyjąć bliską więź podmiotowo-przedmiotową, skoro zostały one wymierzone w różne dobra chronione prawem (w sprawie VIII K 85/13 dobra takie jak: działalność instytucji państwowych, bezpieczeństwo w komunikacji, wolność; w sprawie IV K 122/15: porządek publiczny oraz dobra chronione na podstawie ustawy szczególnej o przeciwdziałaniu narkomanii) oraz popełnione na szkodę różnych podmiotów.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał, że wykluczonym w przypadku skazanego jest wymierzenie kary łącznej w oparciu o zasadę absorpcji - polegającą na wymierzeniu (dopuszczalnej) kary najniższej - która jest zasadą adekwatną dla tych zbiegów przestępstw, które cechuje bliski związek podmiotowo-przedmiotowy oraz temporalny. Tak, też wypowiedział się Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 9 stycznia 2013 r., sygn. akt III KK 346/12, gdzie stwierdził, że brak ścisłego związku czasowego i podmiotowo-przedmiotowego pomiędzy przypisanymi skazanemu przestępstwami przemawia przeciwko stosowaniu zasady absorpcji przy określaniu wymiaru kary łącznej. Pomimo, iż w niniejszej sprawie zbiegi realne przestępstw nie są kwestią istotną dla łączenia kary na „nowych zasadach”, to w/w uwagi pozostają aktualne, co zresztą nadmieniono już wcześniej.

Podobnie, brak podstaw ku temu, by zastosować drugą ze skrajnych reguł, przy wymierzeniu kary łącznej, polegającą na zsumowaniu kar łączonych, tj. zasadę kumulacji. Ustalenie wymiaru kary w oparciu o regułę wykluczającą jakąkolwiek elastyczność w zakresie kształtowania jej wysokości nie odpowiada całokształtowi przyniesionych i warunków osobistych skazanego. Istotnie, opinia - z Zakładu Karnego w N. z dnia 14 października 2016 r. - wskazuje, iż zachowanie skazanego D. M. nie jest wolne od zastrzeżeń. Będąc osadzony w jednostce penitencjarnej został

trzykrotnie ukarany w związku ze stwierdzeniem w jego organizmie obecności środków odurzających. Jednocześnie, w tej samej opinii zaznaczono, iż nagrodzono go, aż dwunastokrotnie. Nadto, dokszałca się (jest słuchaczem liceum dla dorosłych i zamierza przystąpić do egzaminu maturalnego), uczestniczył w programie resocjalizacyjnym przeciwdziałania uzależnieniom oraz używaniu narkotyków. W zakresie relacji skazanego z współosadzonymi oraz pracownikami służby więziennej został scharakteryzowany jako osoba bezkonfliktowa, przejawiająca właściwy stosunek do przełożonych. W końcu, skazany w ocenie administracji zakładu karnego odnosi się do popełnionych czynów krytycznie. Tym samym, sylwetka skazanego D. M. wyłaniająca się z w/w opinii wyklucza kategorię stwierdzenie, iż jest on osobą nie rokującą żadnej nadziei na dostosowanie swoich zachowań, a przynajmniej ich zbliżenie do standardów obowiązujących w praworządnym społeczeństwie. Nie jest zdemoralizowany w stopniu nieodwracalnym.

W konsekwencji, Sąd wymierzył skazanemu karę w oparciu o zasadę asperacji, polegającej na wypośrodkowaniu kary. Zauważyć przy tym należy, że w niniejszej sprawie wymiar tej kary przypada dokładnie w połowie przedziału dopuszczalnej wysokości sankcji, w obrębie którego Sąd władny był tą karę wymierzyć. W ocenie Sądu zasada asperacji, jest najbardziej adekwatną, gdyż pozwala uchwycić zmienność zachowań - dostrzeżoną zresztą w przywołanej wyżej opinii – jak również występującą łączność przedmiotowo-podmiotową pomiędzy popełnionymi czynami.

Dodać wypada, że miarkując karę łączną Sąd uwzględnił także cele zapobiegawcze i wychowawcze jakie kara ta ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Niewątpliwie, członkami tego społeczeństwa są współosadzeni, których korzystne efekty przestrzegania zasad regulaminu więziennego - w postaci wymierzenia kary łącznej niższej aniżeli suma kar jednostkowych podlegających łączeniu - oraz prospołeczne odruchy (troska o innych więźniów odnotowana w opinii) podejmowane przez skazanego, mogą skłonić chociażby do refleksji nad przewartościowaniem swoich negatywnych postaw.

Wymierzając skazanemu karę łączną 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności Sąd ważył w końcu przesłankę prognostyczną, bacząc, aby orzeczona kara łączna spełniała jej decydujące znaczenie, to jest prewencyjny charakter oddziaływania kary w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Kara łączna orzeczona wobec skazanego D. M. niewątpliwie takowym odpowiada. Sąd bowiem nie stracił z pola widzenia okoliczności, które nie pozwoliły orzec kary łącznej w dolny pułapie (wcześniej przywołanych). Należy z dużą ostrożnością ustalać wymiar kary łącznej, tak by uniknąć zarzutu nieuzasadnionej dowolności, która mogłaby prowadzić w dalszej konsekwencji do oceny takiej kary łącznej, jako przyzwolenia na pewnego rodzaju częściową bezkarność zachowań sprawcy. Bezkarność polegająca na zmniejszeniu zakresu kary „należnej” w sposób bezpodstawny. Istotnym bowiem jest by orzeczona kara łączna stanowiła pozytywny impuls dla dalszej resocjalizacji skazanego.

Na mocy art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanemu D. M. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt VIII K 85/13 w dniu 27 kwietnia 2012 r. oraz w dniu 28 kwietnia 2012 r. oraz okres wykonanej kary pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt IV K 122/15 od dnia 23 sierpnia 2014 r. do dnia 19 grudnia 2016 r.

Jako, że na mocy połączonych wyroków orzekano również m.in. niepodlegające łączeniu środki karne i kary grzywny na zasadzie art. 576§1 k.p.k. Sąd stwierdził, że pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach podlegają odrębnemu wykonaniu.

Na zasadzie art. 572 k.p.k. Sąd umarzył postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym czynów objętych wyrokiem opisanym w punkcie I (sygn. akt II K 903/01) części wstępnej wyroku;

Na mocy art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata T. C. kwotę 120 zł oraz 27,60 zł tytułem VAT, tj. łącznie kwotę 147,60 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu.

Rozstrzygając o kosztach postępowania Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów w sprawie wydania wyroku łącznego - na zasadzie art. 624 §1 k.p.k. - obciążając nimi Skarb Państwa, uznając że obciążanie nimi skazanego, w jego obecnej sytuacji, byłoby dla niego zbyt uciążliwe. Zdolności zarobkowe skazanego - pozostającego w warunkach zakładu karnego - są ograniczone.